

[Keld Andersen]

se af ægteskab og ved uddannelse osv.? Ja men nu var det altså bare ikke det, det drejede sig om; det var et andet forslag, vi havde. Jeg synes egentlig, at ministeren skulle have brugt taletiden til at kommentere det, forslaget drejede sig om, og ikke det, forslaget ikke drejede sig om.

Hr. Aage Andersen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger til, for han red den sædvanlige kæphest om de borgerlige partier og byfornyelsesloven. Det er der jo talt om til bevidstløshed fra denne talerstol, og hvis hr. Aage Andersen har været til stede i folketingsalen og alligevel ikke forstår det, så tror jeg ikke, det kan lykkes at forklare hr. Aage Andersen det. Og har han ikke været til stede, så vil jeg pege på, at det er udtalt så mange gange heroppefra, at der er læsestof nok om den sag. Byfornyelsesloven har intet som helst med dette at gøre; det er altså nogle ideologiske betragtninger, der skal fremkomme fra socialdemokratiet.

Til ministeren og til hr. Aage Andersen vil jeg sige, at jeg har forstået på den avisomtale, der har været af et andet forslag – det var et forslag, som også gik på at bruge disse penge, men det var bare fremsat af LO-formanden, og pengene skulle altså bruges til noget andet, der ideologisk passede socialdemokratiet bedre – at der allerede har været kommentarer fra socialdemokratiske folketingsmedlemmer og fra socialdemokratiske ministre. Så har man sandelig sympati for tanken, og så glemmer man alt om et forlig, som man nu mener at andre bryder, næh, det kan man godt selv gøre: lad os bare snakke om, hvad de penge skal bruges til; hvis de skal bruges til sociale boliger eller andre ting, som ideologisk passer socialdemokratiet bedre, så gør det ikke noget.

Jeg forstod hr. Enggaard således, at hr. Enggaard kunne følge vore tanker meget langt. Her er igen et eksempel på et parti, der siger: det er da helt i orden, at vi prøver på at få frigjort disse midler, men det skal bare være til noget, som vi synes om, og vi har altså nok sympati for dette, men kunne egentlig tænke os at fremkomme med et andet forslag, som vi hellere så vedtaget.

Hr. Lawaetz var ét stort spørgsmålstejn, og det er jeg også. Jeg fattede egentlig ikke, hvad hr. Lawaetz mente med sit indlæg, om han var modstander af forslaget eller ej.

Hr. Arne Melchior messede som sædvanlig fra folketingets talerstol og koncentrerede sig mere om at fortælle dårlige historier end om det, sagen drejer sig om. Det er der ikke noget underligt i, og det er da også interessant at beskæftige sig med det, når man i øvrigt er bundet resten af dette år og næste år til kun at mene det, regeringen mener.

Hr. Arne Melchior sagde: hvad nu med folk, der har en lejlighed, hvorfor skulle de dog ikke have mulighed for at bruge pengene til det? Det tager jeg blot som en bekræftelse på, at hr. Arne Melchior ikke har læst, ikke engang har gjort sig den ulejlighed at sætte sig ind i forslaget, for der står nemlig i bemærkningerne, at det kunne sandelig også godt være, at det konservative folkeparti var indstillet på, at pengene skulle kunne bruges til indskud i en ny lejlighed. Men jeg forstod, det var mere vigtigt for hr. Arne Melchior at få afleveret sin sædvanlige dårlige historie heroppefra.

Må jeg sige til allersidst, og det gælder de fleste ordførere: hvor er det interessant at følge debatten herinde i dette ting! Når der er et forslag fremme, hvor man kan finde et eller andet frem, et standpunkt, som andre har haft for 2, 3, 4, 5, 10, 20, 30 år siden, så er det rart, og vi folketingsmedlemmer befinder os altid godt, når vi kan finde et eller andet frem at dunke hinanden oven i hovedet med og sige, at man sagde sådan dengang i en eller anden spalte, og at man har været med til det dér forlig. Ja men tiderne skifter, og man har vel lov til at ændre syn på en ting. Det har jeg gjort i denne forbindelse, og jeg vil oven i købet sige, at tiderne med den nuværende regering desværre skifter alt for hurtigt i negativ retning.

Dette forslag er fra det konservative folkepartis side positivt og velment som et led i en hel buket for at komme byggeriet til undsætning. Jeg må endnu en gang konstatere, at det er regeringens og dens forligspartiets tanke, at byggeriet kun skal kommes til undsætning, når det drejer sig om at opføre nogle flere dyre sociale boliger.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er da ulykkelig over, at hr. Keld Andersen er blevet fortørnet over modtagelsen her i folketinget – jeg taler til hr. Keld Andersen, hvis det er muligt at hidkalde hans opmærksomhed – jeg er ulykkelig over, at hr.